

SEZNAM BÁSNÍ

podle prvního verše

I

- A kdy lúna vzejde nad lukami 241
Ač má síla neoslábla v boji 189
Aj libý větérku 66
Ani labuť ani Lúna 134
Aniž křičte, že vám stavbu bořím 235
Aniž tvůj že jsem, že lásku mocí dusím? 231, 412
Až vzejde záře dne růžového 241
Až zařva český lev 165
- Běhá jelen po lučinách (ve 2. svazku)
Budete zdrávy, vlasti modré hory! 177
Byl pozdní večer — první máj 21
Byla tma nad světem rozložená 242
- Celá ta krajina 141
Cely kraj písecký 392
Cizinec bydlí na příkré skále 64
Cizinec bydlí na pusté skále 214
Co zde sním a co zde vypiju 243
- Čechové jsou národ dobrý 19
(Čím menší je má vlast) 446
- Dlouho-li krýti, temná noc 115
Dnes již? — dnes, dřív nežli slunce vyjde 250
Dobrou noc, ó lásko! zlatá číšce 204
Duše nesmrtelná, která bydlíš 222
- Hasly zatmělé hvězdičky 149
Hle, co v zeleném hájku 156
Hoj, byla noc! Zelené světlo lůny 236
Hrůzno kolem; — kolem ticho svaté 243
Hurah! hurah! hurah! 184
- Chodec mdlý se k otčině své blíží 215
- Idúno! má Idúno! 87
- Jak v souhlasu stroje hudebního 106
Jako kvítko ptactvem zanešené 123
Jako Troska v světle bledém 219
Jarou mladost nasleduje stáří 78
Jej často touha pudí 62
Jemu jsou spády vod - - - hlukem 244
Jeruzalém zpustla — ni místo neznáno 213
Jest pěvcův osud světem putovati 193
Jestli byly vzdálené to světy 241
Ještě jednou v mladosti mé kraje 190
Ještě ten přejdete les 194
- Kde jste, zvukové zatmělé noci 242
Kde k nebesům modrým vysoko
pnc vzhůru se skála 127

- Kdo kdy v světě vynalezl hlasu
 243
 Kdo obrátil kdy k nebi vzhůru
 hled 244
 Kdo vlasti své vezdy je věrný syn
 121
 Kdyby bylo harsce mojí dáno 107
 Kdy se láska v srdce věrná vtělí
 121
 Krajinu noc tichá krýje 375
 Krásné slunce, zlatě zacházíš 182
 Krásně, slunce zlaté, ty zacházíš
 181
 Krásný večer splynul nad Vltavu
 176
 Ládné líce půlrozvítých růží 451
 Ladný zjeve porozvítých růží 451
 Letěly koroptve plaché 146
 Má děva ještě dřímá 157
 Mdlý se chodec k otčině své blíží
 111
 Měsíc stojí s cesinalou tváří 229
 Mladé jitro! — krásné jitro! 251
 Modřnové, mladí modřinové 150
 Mrak až přijde šerý a slunce při-
 kryje jasné 122
 Na Bernardu klášter dřímá 167
 Na lučině husy pasou 144
 Na oři Hron zasmušilý sedí 173
 Na palouce lesem obklopeném
 101
 Nad hroby tíše peruť rozprostřela
 noc tmavočernou 73
 Nad rybníkem na skále 94
 Nadarmo bouřc slunci hrozí (ve
 2. svazku)
 Nade hvozdem tmavým hustým
 71
- Neroztál sníh ještě 147
 Nesbírá v háje stínu 138
 Noční kolem rozprostřel se klid
 210, 211
- Ó harso dávnověká 128
 Otče milý, zdá se, jak by rod náš
 258
 Otec vzpomene rodině 221
- Plná Lúna nad porostlou strání
 230
 Pod bojara převysokým hradem
 89
 Pod okénkem mé milenky 155
 Pod starým hradem v večerní době
 92, 143
 Pokraj skály jinoch sedí 166, 402
 Pozdní večer. Dívky pilně předv
 198
 Pozdní večer; plamínek se mřížá
 197
 Pozornýma poslyštc ušíma 247
 Proč, má harsko, zpívat kdy chtěje
 120
 Proč, Vltavo, řeko divá 151
 Předouc dívka sedí pod rozkvět-
 lou májí 74
 Přes hvozd tmavý černé mračno
 spěje 227
 Půlnocní vstal měsíc nad Praž-
 ský chrám 183
- Rozprostřela chladná noc 139
- S hradních věží dutě zvony znějí
 170
 Sklesla tma. Utichly lesní bory
 199
 Slunce zapadlo u věčnosti moře
 237

- Slunce zhasne; šerá noc zahalí světy 83
 Slyš, páže můj! proč smuten stojíš? — 179, 242
 Smutné vydej zvuky mi, varyto 118
 Smutně zvonek volá k hrobu den 60
 Spi, ó dívko milována 154
 Splynula tichá noc, podletní vítr vál 174
 Stojí jabloň v šírem poli 158
 Strašnou bouří oblak hrozí 65, 125
 Strom stojí v krásném květu 98
 Světlost zajde. — Šerá noc zahalí světy 367
 Tam, kde v lese na vysoké skále 57
 Tam na hoře holoubátko 159
 Temná noc! jasná noc! 201, 203
 Tichá noc krajinu krýje 109
 Tichá řeka, stříbrné tvé lkání 176, 495
 Tichost svatá kryje černý les 70
 Tichý jsem co harfa bezestrunná 191
 Tichý tis nad růži stíny sklání 186
 Tvá pouť je skončená 196
 U Vltavy, tam mezi vrbami 81
 Uhasly zatmělé hvězdičky 395
 Umlkní, potoku hlučný 234
 V dlouhém poli šumí větrů vání 212
 V hloubi citu kde mám slova vzítí 187
 V přírodě jak vše se jindy smálo 232
 V svět jsem vstoupil, doufaje, že dnové 233
 V šírom poli dubec stojí 133
 Věje vítr, chladný vítr 162
 Vítr, chladný vítr věje 136, 174
 Viz, dvě růžc malou jenom chvíli 121
 Viz, na vodách se lodička kolíbá (ve 2. svazku)
 Však co darmo moje smáčím líce 126
 Však ten zásvit růžojasných lící 220
 Vysoká kde hrdě skála 75
 Vyšehrad spal v modrém jitru stínu 206
 Vzešel máj! hlubokých muži želů! 188
 Z háje stínu dubec strmí 160
 Z temna lesa žežhulička 135
 Za horami vzdálené jest 217
 Za šedými hory vzdálené jest 117
 Zalká jinoch v černo lesa 137
 Zalká jinoch z černa lesa 390
 Zasmušen na oři Góra sedí 411
 Zašlo slunce již za hory 108
 Zašlo slunce za modravé hory 192
 Zelených na lukách tmavého blíž lesa 228
 Zjitra jasné vzhůru vzešlo slunce 113
 Zrána na usvítě 145
 Zvířetnice za hory se sklání 85
 Želeťinky háje 152
 Ženo! matko! já to cítím, že rána 253

- Alles atmet Freude 286
 Bleich hängt der Mond dort
 überm Eichenhaine 309
 Die kühle Nacht hat ihr sternen-
 los Gewand 311
 Die Nebel der Nacht nun schnell
 entschweben 307
 Durch dieses traur'ge Erdenleben
 285
 Es ziehen die Wolken, es brauset
 der See 320
 Fröhlich durch die Tannenhaine
 322
 Heil'ger Friede herrscht im gan-
 zen Tale 304
 Hier liegen sie im tiefen Schlum-
 mer 323
 Laß, Herr, lange noch mich auf
 dieser Erde 302
 Mich reizet nicht der goldenen
 Sonne Pracht 324
- Nacht wird es, und dunkle Nebel
 wallen 318
 Nimm dieses an, Beschützer
 unsrer Jugend 314
 O hört, des Tales Söhne 283
 O Muse, die ich über alles liebe
 325
 Sich des Todes blasses Bild 317
 Sich keiner Schuld und Fehle be-
 wußt zu sein 301
 Was blinkt dort, vom schaurigen
 Glanze des Mondes beleuchtet?
 308
 Was ist das Leben dieser Erden?
 321
 Was schweigen alle Töne der
 Glocken, ... 313
 Wer steht dort an des Schiffes
 Rand 296
 Wo im Tal im grünen Haine 288,
 291